

Takster og Afgifter o. s. v., det var jo i visse Kredse et saare populært Valgprogram, det kan ikke nægtes, og det har ogsaa medført, at de Partier, som ikke havde Flertal i det forrige Folketing, nu sidder med et Flertal. Det blev saa knebent, som det overhovedet kunde være. (*Christmas Møller*: Deres var mere knebent!). Nej det var ikke. 47 og 28 giver 75, nøjagtigt det samme, som Socialdemokrater og Radikale havde i det forrige Folketing. Men jeg har ogsaa mange Gange om det udtalt, at det var saa knebent, som det kunde taale at være. Der kunde ikke være 1 mindre, for saa var det ikke Flertal. Men det samme gælder nu de Herrer's Flertal. Medmindre de vil tage de to Holsteiner med, eller de maaske vil tage Slesvigeren med. Saa kan de stille en anden Beregning op, ellers ikke. Det blev altsaa saa knebent, som det kunde taale at være, og tilmed svigtede Valgloven her undtagelsesvis. De har faaet et Flertal, væsentlig paa Kravet om Skattenedsættelse. Det første, denne Regering nu gør, er at forhøje Beskatningen for det kommende Fjerdningaar med 2 Millioner. Det er det første positive Skridt, denne Regering gør paa Skattelettelsens lovede Vej. Dette maa vi konstatere ved denne Sags Behandling.

Punkt 4 kan vi fra vor Side ikke gaa med til. Vi tror, Staten kan undvære disse Penge. Det betyder ikke, at vi ikke vil være villige til at forhandle om Enkeltheder i Punkt 4, om Vintolden f. Eks. Hvis vi kunde faa Sikkerhed for, at vi til Gengæld kunde faa Lettelser i den indirekte Beskatning, der vilde gøre denne mindre generende for den almindelige Befolkning, saa kunde vi godt forhandle derom. Men dette har vi i Øjeblikket ikke Spor af Sikkerhed for, og vi vil derfor forbeholde os at stille Ændringsforslag til Punkt 4 til anden Behandling. De 3 første Punkter kan vi acceptere, det fjerde ikke.

Drachmann: Dansk Toldlovgivning er uægtelig af og til noget vel summarisk, og Behandlingen af det foreliggende Lovforslag er vel en Rekord i saa Henseende. Men vi forstaa, at det netop er for at undgaa de Ulemper og Vanskeligheder, der knytter sig til en saadan Fremgangsmaaade, at den højtærede Regering nu foreslaar en kortvarig Fornyelse af de Love, her er Tale om, og i dette Tilfælde kan man ikke bebrejde den nuværende Regering noget som helst. Forholdenes Udvikling har medført, at der levnes saa kort Tid til Behandlingen af disse Love, som udløber med dette Aars Udgang, at det ogsaa synes os rimeligt at

tage en saadan Respit, idet vi erganske enige med den højtærede Finansminister i, at saavel af Hensyn til Erhvervene, der maa have Lejlighed til at gøre deres Ønsker gældende, eventuelt Indsigelser, Forslag o. s. v., som af Hensyn til Rigsdagens omhyggelige Arbejde i et af de Udvalg, hvori Arbejdet her nu en Gang foregaar, vil det være nødvendigt at faa en midlertidig Fornyelse, der giver den nødvendige Tid til Overvejelse og til den Afpasning af Forholdene efter hinanden, som maaske den mellemliggende Forskydning i Priser o. s. v. gør dobbelt nødvendig i de Love, her er Tale om. Vi kan selvfølgelig tiltræde det første af Lovforslagene, da vi selv har været med til at stemme for det i sin Tid som en Indtægtslov for Staten. Vi beklager, at der øjensynlig ikke har været levnet Regeringen Tid til at optage de i sin Tid udstemte Positioner, de berømte Svesketoldsatser og de næsten lige saa berømte Grøntkonservertoldsatser, som jo vilde give en god Indtægt til Statskassen og navnlig for Havedyrkere og Gartnere og det mindre Landbrug turde være en højst tiltrængt Hjælp i den øjeblikkelige vanskelige Situation. Men herom forbeholder vi os altsaa, naar Tid og Lejlighed dertil bliver givet — og det vil der jo nu blive givet —, at stille Ændringsforslag. Med Hensyn til Kriseværnet for Cigarer og Cerutter kan jeg ganske slutte mig til, hvad herom fra anden Side er udtalt. Vi ser, at Forholdene i Øjeblikket maa opfordre til at forny denne Lov og eventuelt overveje, hvorledes man baade af Hensyn til Statens Indtægter gennem Raatobakstolden og af Hensyn til Erhvervene og Arbejdsydelsen skal stille sig i Fremtiden. Det samme gælder jo det saakaldte Kriseværn af 23. December 1925, som indeholdes i Punkt 3, der yder en tiltrængt og en gennem Prisforskydningerne nødvendiggjort Hjælp til Tekstilindustriens Indkøb og Brug af Raavarer gennem Toldfriheden for visse Slags Garn. Toldfriheden for Tekstilmaskiner lægger vi ikke saa megen Vægt paa — den har været anført i det nedsatte Industriudvalg —, vi tror nærmest, det er en Foræring til Fremstillerne af Tekstilmaskiner; men under de forhaanden-værende Forhold vil vi finde det rimeligt, at ogsaa den Lovbestemmelse, der omhandler disse, fornyes. Hvad angaar Punkt 4, har vi i sin Tid stemt imod de ekstraordinært forhøjede Afgifter, og vi har aldrig været begejstrede for, at man alene lagde Byrderne paa ganske faa Varer, saaledes som man er kommet ind paa, paa Pelsværk, Silkevarer, Chokolade, Tobak, og hvad det